

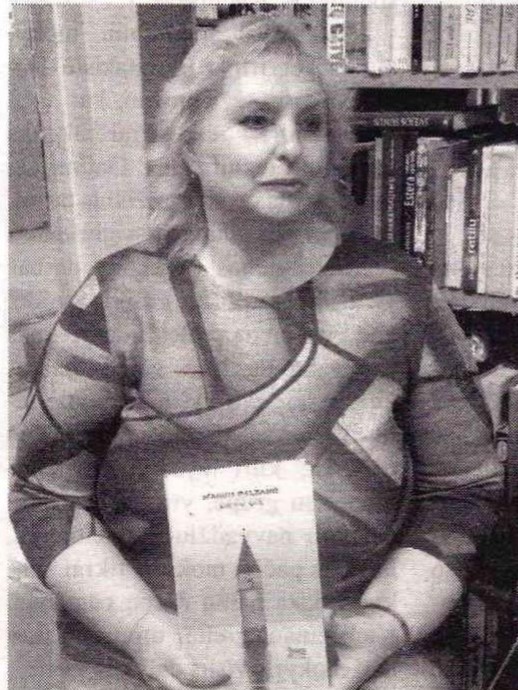
Kviečianti skaitytojus pažvelgti į žvaigždes

Džiugi žinia pasiekė Kupiškio viešąją biblioteką. Lankytojų aptarnavimo skyriaus vyresnioji bibliotekininkė Rita Senvaitienė tapo viena iš nominacijos „Ad astra“ laureačių.

Šias nominacijas ketvirtus metus iškilmingai skelbia Panevėžio apskrities Gabrielės Petkevičaitės-Bitės viešoji biblioteka. Nominacijos skirtos įvertinus išskirtinius Panevėžio regiono bibliotekų

darbuotojus trijose kategorijose.

R. Senvaitienė nominuota Panevėžio regiono savivaldybių viešųjų bibliotekų kategorijoje. Ši nominacija skiriama už darbuotojo iniciatyvumą ir kūrybiškumą savo bibliotekos veikloje, sėkmingą ir ryškią tradicinių ir netradicinių bibliotekos paslaugų sintezę bei plėtrą, aktyvų ir sėkmingą skaitymo skatinimą, sėkmingą gerosios patirties sklaidą regione ir už jo ribų.

Ritos Senvaitienės, Kupiškio viešosios bibliotekos Lankytojų aptarnavimo skyriaus vyresn. bibliotekininkės, veikla šiemet įvertinta „Ad astra“ nominacija.
Linos Matiukaitės nuotrauka

Banguolė
ALEKNIENĖ-
ANDRIJAUSKĖ

SAVO VIETOJE

Kupiškio viešosios bibliotekos lankytojai gerai pažįsta bibliotekininkę Ritą. Maloni šypsena, nuoširdus bendravimas su žmonėmis yra išskirtinis šios darbuotojos bruožas. Ji visuomet pasirengusi pasikalbėti su lankytojais apie perskaitytas knygas, patarti, kokią knygą išsirinkti, kas galėtų suvirpinti širdį. Kad galėtų būti kompetentinga skaitytojų pagalbininkė, Rita pati labai daug skaito.

Nukelta į 4 p.

Kviečianti skaitytojus pažvelgti į žvaigždes

Atkelta iš 1 p.

Ji nuolat seka knygų naujienas. Gal todėl paklausta, koks jos mėgstamiausias rašytojas, moteris negalėjo išskirti vieno.

„Nesinori šiandien panirti į gilius apmąstymus. Per karantiną skaitau lengvesnio siužeto literatūrą. Ji padeda atsipalaiduoti ir atsigauti nuo kasdieninių dabarties problemų. Neseniai perskaičiau dvi rašytojos Kathleen McGowan įtempto siužeto, kur dabartis persipina su daugybe istorinių faktų, knygas – „Meilės knyga. Jėzaus testamentas“ ir „Magdalenos evangelija“. Šiandien skaitau Sofijos Lundberg romaną „Klaustukas – tai pusė širdies“. Čia pasakojama šeimos istorija“, – pokalbio pradžioje sakė Rita, prisipažinusi, kad žinia apie nominaciją jai buvusi netikėta, bet džiugi.

Paklausta, kiek metų dirba bibliotekoje, pašnekovė tvirtino, kad net pačiai buvo netikėta, kai suskaičiavusi, jog šiemet rugpjūčio 1 dieną bus trisdešimt aštuoneri veiklos metai. Taip greitai bėga laikas. Jos pašmonėje buvo užfiksuotas tik trisdešimtmetis, o čia jau ir ketvirta dešimtis į pabaigą eina.

Sakoma, kad laimingi žmonės laiko neskaičiuoja. Matyt, profesiją Ritai pavyko išsirinkti sėkmingai. Su tuo samprotavimu ji visiškai sutiko.

„Kupiškio viešoji biblioteka yra mano pirmą darbavietę. Tikrai, kad bus ir paskutinė. Svajoju dirbti Abonemente, taip anksčiau

Klubas „Knygius“, Kupiškio bibliotekoje veikiantis trečius metus, seniai brandintas ir pagaliau tapęs realybe Ritos Senvaitienės sumanymas.

toño Grant'o vaikai“. Tą knygą turėjo namuose, skaitė, vartė ne kartą. Jos viršelį į ją viliodamas žvelgdavo iš sekcijos, primindavo ir kitas šio autoriaus knygas.

„Mokykloje man labiausiai sekėsi lietuvių kalba ir literatūra. Neblogus parašydavau rašinėlius. Buvau linkusi į humanitarinius mokslus. Nuo mažų dienų svarsčiau, ar lietuvių kalbos, ar bibliotekininystės studijas rinktis. Vyresnėse klasėse aš nusprendžiau būti bibliotekininke. Su matematika nedraugavau, nors turėjau irgi neblogą įvertinimą, ketvertą, pagal penkiabalę sistemą.

Vėliau, baigusi Rokiškio kultūros mokyklą, neakivaizdžiai mokiausi Vilniaus universitete bi-

trečią: „Nelabai jaunas. Maždaug 35-erių ir daugiau metų. Linkęs skaityti grožinę literatūrą (detektyvus, Antrojo pasaulinio karo tematikos knygas, psichologinius, gyvenimo istorijų romanus).“

KAI NORAI PILDOSI

Knygų mėgėjų klubas „Knygius“, po Kupiškio bibliotekos stogo veikiantis trečius metus, seniai brandintas ir pagaliau tapęs realybe Ritos sumanymas.

„Apie knygų mėgėjų klubą bibliotekoje svajoju seniai. Šis planas kirbėjo galvoje dar tada, kai biblioteka veikė senose patalpose. Tik vis nerasdavau už ko užsikabinti, kad tai įgyvendinčiau. Kai

Už profesionalų bibliotekos lankytojų aptarnavimą ir kūrybiškas skaitymo skatinimo iniciatyvas 2018 m. balandžio 15 d. Ritai Senvaitienei (dešinėje) per Pasaulinę kultūros dieną buvo įteikta speciali Savivaldybės nominacija. Apdovanojimu ji džiaugėsi ir su kolegėmis Janina Širvinskiene (viduryje) ir Jūrate Samulioniene. Linos Matiukaitės nuotraukos

jas, smulkius rankdarbius, įvairias žmonių kolekcijas. Pavyzdžiui, buvome surengę senų kalendorių parodėlę. Netgi skoliname šiaurietiškas lazdas norintiems pasi-

prigijo. Tapo patrauklia skaitymo forma, pajavirinančia vasaros laikotarpi. Smagu buvę, pavyzdžiui, padėti skaitytojui, norinčiam įveikti šią užduotį, surasti knygą

vadintas Lankytojų aptarnavimo skyrius. Man atrodė, kad čia bus daugiau veiksmo, bendravimo su įvairiais žmonėmis. To troškau. Ši svajonė išsipildė. Kai baigiau Rokiškio kultūros mokyklą, tuometinė Abonemento vedėja Gražina Baublienė mane ir pakvietė čia dirbuotis“, – prisiminė pirmus darbo žingsnius bibliotekininkė.

ŽIULIO VERNŲ Palydėta

Rita užaugo Suvainių kaime, netoli Palėvenėlės. Galbūt simboliška, kad šalia jos tėvų sodybos buvo ir garsaus knygnešio Jono Katelės tėviškė. Gaila, bet po melioracijos ten plyti tik dirbami laukai, pievos. Ritos tėvai persikėlė gyventi į Palėvenėlę, kai ji jau buvo baigusi mokyklą.

Kai tik pramoko skaityti, Rita glėbiais nešė skaityti knygas iš Žaidelių kaimo bibliotekos, kuri tuo metu buvo įsikūrusi kolūkio mechaninių dirbtuvių pastato antrame aukšte. Iš vaikystės jai labiausiai įstrigusi Žulio Verno knyga „Kapi-

bliotekininkystės. Deja, į paskutinį kursą po atostogų nebesugrįžau. Nuotolinės šio dalyko studijos buvo panaikintos“, – apgailestavo pašnekovė.

Paklausta, ar dabar irgi pasirinktų bibliotekininkystę, Rita teigė, kad šiandien rinktųsi arba bibliotekininkystę, arba psichologiją. Taigi iki šiol bibliotekininkystė iš jos prioritetų niekur nedingo, yra arti širdies, nepaisant labai kuklaus finansinio šios profesijos įvertinimo.

Į psichologijos dalykus Rita gilinasi skaitydama ir pažintinę, ir grožinę literatūrą. Mėgsta ir populiariosios filosofijos knygas. Šios žinios jai padeda bendrauti su bibliotekos lankytojais. Pasak Ritos, beveik visi žmonės, užsukę į biblioteką knygų, klausia, ką ji patartų perskaityti. Vienas kitas konkrečiai žino, kokią knygą jam reikia. Gal tai susiję su literatūros gausa.

Paprašyta apibūdinti dabartinį kupiškėnų bibliotekos skaitytoją, Rita nupiešė mintyse tokį jo por-

biblioteka laikinai persikėlė į buvusią Kupos mokyklą, Lankytojų aptarnavimo skyriuje šalia knygų lentynų atsirado jaukus kampelis su sofomis.

Kartą bibliotekos skaitytojai Editai Petrulienei atskleidžiau savo ketinimą kurti knygų mėgėjų klubą. Ji buvo pirmas žmogus, kuriam apie tai pasakiau. Ji mane labai palaikė. Netrukus įvyko pirmas klubo susirinkimas, į kurį atėjo 10 žmonių. Edita tapo klubo vadove. Šiuo metu klubo susirinkimus lanko apie 30 žmonių, o branduoliuką sudaro 25 jo nariai. Aš esu „Knygiaus“ kuratorė, veiklos koordinatorė. Smagu, kad čia susirenka įvairaus amžiaus žmonės, kad domisi literatūra, perteikia savo mintis apie perskaitytas knygas. Skirtingų kartų požiūrį išgirsti būna labai įdomu.

Biblioteka jau tapo laisvalaikio praleidimo erdve, ne tik knygų išdavimo vieta. Lankytojų aptarnavimo skyriuje yra rengiamos parodėlės. Turime stiklines vitrinas, kur eksponuojame senas fotografi-

mankštinti. Taigi žmogus, ypač vienišas, kuriam stinga draugijos, kuris nori pakeisti aplinką, bibliotekoje tikrai gali prasmingai praleisti laiką ir gali būti paskatintas rasti naujos veiklos“, – pasakojo bibliotekininkė Rita.

Ji pridūrė, kad „Knygius“ nesnaudžia ir šiuo metu. Šio klubo nariai įgarsina skaitomų knygų ištraukas ir deda tuos įrašus į bibliotekos interneto tinklalapį. Juos galima rasti atsivertus rubriką „Knygius“ skaityti. Taigi taip šio klubo nariai, negalėdami per karantiną susitikti, kūrybiškai bendrauja virtualiai.

KĄ IR KAIP SKAITYSIME

Rita teigė, kad turi galvą pasukti ir įgyvendindama kitų sumanymus. Antai apskričių bibliotekos jau keleri metai rengia užduotį „Vasara su knyga“. Iš pradžių atrodė, kad skaitytojų tai nesudomins. Reikėjo juos šiek tiek paraginti, suintriguoti. Šiuo metu pastebinti tendenciją, kad tas sumanymas

geltonu viršeliu, kurią reikia perskaityti, arba parinkti knygą, kuri išleista jo gimimo metais. Tos žaismingos užduotys žmones uždega. Priverčia perskaityti tai, ko kitaip gal žmogus būtų į rankas net neėmęs. Plečiamas akiratis.

„Tikiuosi, kad popierinės knygos išliks. Jas ne vienam žmogui mieliau skaityti nei elektronines. Juolab kad popierines knygas dar tebeskaito ir jaunimas. Manau, kad elektroninių knygų skaitymas gali labiau prigyti tarp profesinės, specializuotos literatūros arba greitai skaitomos lektūros.

Man maloniausia, kai pasiseka žmogui pasiūlyti gerą knygą, kai ją perskaitęs jis pasidalija savo mintimis, pasako, kad ta knyga labai palietė jo širdį ir padėjo suprasti save ir kitus, pataisė nuotaiką“, – džiaugėsi Rita.

Jai taip pat labai smagu, kad knygelės patinka jos darželinukei anūkei Rugilei. Atvažiavusi į svečius ji visada prašo perskaityti pasakėlių. Kas žino, gal anūkė irgi savo gyvenimą susies su knyga.